

علم؛ زبان دیپلماسی اصفهان

دیپلماسی علم و فناوری از ابزارهای کلیدی در روابط بینالملل است که میتواند به توسعه اقتصادی و علمی شهرها و کشورهای مختلف کمک کند.

نوشته شده توسط: پریا پارسا دوست در ۱۵ بهمن ۱۴۰۳ ساعت ۱۰:۰۷ در سیاست، سیاست داخلی [ایدون دیدگاه](#)

به گزارش [اصفهان-زیبا](#)، دیپلماسی علم و فناوری از ابزارهای کلیدی در روابط بینالملل است که میتواند به توسعه اقتصادی و علمی شهرها و کشورهای مختلف کمک کند. اصفهان به عنوان یکی از قطب‌های علمی، صنعتی و تاریخی ایران، ظرفیت بالایی برای بهره‌گیری از دیپلماسی علم به منظور گسترش دیپلماسی فناوری دارد؛ فرصتی که به نظر می‌رسد کمتر از آن استفاده شده است.

دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی مثل دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشگاه اصفهان و مراکز تحقیقاتی پیشرفت، میتوانند نقش محوری در تعاملات علمی و فناوری ایفا کنند. شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان یکی از مهم‌ترین مراکز رشد فناوری در کشور است که میتواند بستری برای همکاری‌های فناورانه بینالمللی باشد. وجود شرکت‌های فناور در حوزه‌های مختلف مانند نانو، زیست‌فناوری و هوش مصنوعی هم امکان گسترش همکاری‌های بینالمللی را فراهم می‌کند.

گذشته از این‌ها، اصفهان به عنوان شهری گردشگری‌زیر، میتواند از ظرفیت فرهنگی خود برای جذب پژوهه‌های علمی و فناوری بهره ببرد و با توجه به همه موارد مطرح شده، اصفهان با بهره‌گیری از دیپلماسی علم میتواند دیپلماسی فناوری خود را تقویت کند و به یک قطب فناوری بینالمللی تبدیل شود. با توسعه همکاری‌های علمی، ایجاد مراکز تحقیقاتی مشترک و حمایت از شرکت‌های دانشبنیان، میتوان مسیر توسعه فناوری در این شهر را هموار کرد.

توسعه همکاری‌های دانشگاهی بینالمللی، ایجاد مراکز نوآوری مشترک با کشورهای پیشرفت، برگزاری رویدادهای علمی و فناوری بینالمللی، حمایت از شرکت‌های دانشبنیان برای ورود به بازارهای جهانی یا توسعه دیپلماسی شهری از طریق ایجاد همکاری‌های فناورانه بین شهرهای خواهرخوانده اصفهان و شهرهای پیشرفت، از جمله راهکارهای توسعه دیپلماسی فناوری از طریق دیپلماسی علم در اصفهان است که همان‌طور که اشاره شد، کمتر از این فرصت ناب استفاده شده است.

این موضوعی است که سasan کریمی، مدرس دانشگاه تهران و معاون سیاسی و بینالمللی معاونت راهبردی رئیس‌جمهور نیز در گفت‌وگو با «اصفهان زیبا» به آن اشاره می‌کند. کریمی معتقد است اصفهان میتواند هم شهر گردشگری علم باشد و هم دیپلماسی علم. برای این منظور البته باید دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های استان، سرمایه‌گذاری جدی کنند و به جز برگزاری رخدادهای داخلی، در مجتمع جهانی نیز حضور پیداکرده و رخدادهای واقع‌باشند. در ادامه گفت‌وگوی ما با معاون سیاسی و بینالمللی معاونت راهبردی رئیس‌جمهور را می‌خوانید که در باب استفاده از دیپلماسی علم با هدف توسعه دیپلماسی فناورانه در اصفهان و الزامات و محدودیت‌های آن صورت گرفته است.

با توجه به اینکه اصفهان ظرفیت علمی و دانشگاهی بالای دارد، چطور میتواند از این ظرفیت در قالب دیپلماسی علمی با هدف توسعه دیپلماسی شهری استفاده کند؟

فکر می‌کنم منظور شما از دیپلماسی علمی، بیشتر دیپلماسی علم باشد. دیپلماسی علمی یعنی دیپلماسی مبتنی بر علم که طبعاً قرار است در وزارت امور خارجه امر بر آن دایر باشد. اما دیپلماسی علم محور یا دیپلماسی علم، یعنی ارتباطات دانشگاهی، پژوهشگاهی و اندیشکدهای میان کشورها. واقعیت این است که امروز مرزاها در جهان به پرنگی قبل نیستند. به سادگی علم، اندیشه و تفکر از مرزاها عبور می‌کنند.

هرقدر ارتباطات فراگیرتر و آزادی بیشتر باشد، این عبور آسان‌تر محقق می‌شود. باید به شما عرض کنم که اتفاقاً بسیاری از مهم‌ترین ارتباطات واقعی حتی بین دولت‌ها امروز توسط همین محافل علمی، پژوهشی و اندیشکدها رقم زده می‌شود. هنوز نمی‌توان گفت دولت‌ها دست پایین‌تر را در این مناسبات دارند ولی واقعیت این است که دولت دیگر کنشگری انحصاری در محیط جهانی نیست؛ بنابراین اصفهان با ظرفیت دانشگاهی و ضمناً گردشگری اش میتواند هم شهر گردشگری علم باشد و هم دیپلماسی علم. برای این منظور البته باید دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های استان، سرمایه‌گذاری جدی کنند و به جز برگزاری رخدادهای داخلی، در مجتمع جهانی نیز حضور پیداکرده و رخدادهای واقع‌باشند. بینالمللی برگزار کنند.

یکی از ابتلاهای رخدادهای بین‌المللی ما این است که تنها بر روی کاغذ بین‌المللی است: تعداد بسیار کمی مهام خارجی دارند، معمولاً به زبان فارسی هستند و غیره. اگر می‌خواهیم در دنیای ارتباطات علمی که مقدمه دیپلماسی علم است، حضور واقعی و مؤثر داشته باشیم، باید کمی از پوسته و لاک خود بیرون بیاییم. دیپلماسی شهری یا شهر هم به همین شکل، اصفهان هم از نظر بناهای معماری و هم تاریخ شهری اش واجد جذابیت برای دیگران است. به هر حال این ارتباطات چه در سطح علمی و چه اجرایی، موجب ارتقای استانداردهای ما می‌شود و ضمناً راهگشایی را برای حوزه‌های مختلف تمهید می‌کند. حرف اصلی اما، همین است که باید سرمایه‌گذاری کرد و بین‌المللی بود تا بتوان بسترهای لازم را برای دیپلماسی عمومی فراهم آورد.

به نظر شما الزامات و محدودیت‌های موجود در این حوزه چیست؟

من فکر می‌کنم الزامات حوزه دیپلماسی عمومی به شمول دیپلماسی علم یا دیپلماسی شهر، یکی این است که خیلی زودهنگام نیست، یعنی نیازمند سرمایه‌گذاری است. شما باید بستری در یک اندیشکده یا دانشگاه بسازید که شاید سال‌ها طول بکشد که موردتوجه طرفهای بین‌المللی قرار بگیرد. اندیشکده‌ها و دانشگاه‌هایی هم که هم‌اکنون موردتوجه هستند این دوره را طی کرده‌اند. این سرمایه‌گذاری هم نیروی انسانی لازم دارد، همزمان و هم منابع مالی. یکی دیگر اینکه نیازمند آزادی و اختیار است.

افق‌های گسترده‌ای که افراد باید در حوزه دیپلماسی عمومی داشته باشند برخی اوقات موجب محدودیت‌های مالی ما، اختلاف درآمدهای داخلی با معادل آن و هزینه‌ها در خارج از کشور، محدودیت‌های مربوط به روایدید براثر تحریم‌ها و ایران‌هراسی محدودیت‌هایی هستند که ما را ممکن است به چند کشور و مؤسسه محدود کنند.

تفاوت این دیپلماسی با دیپلماسی رسمی چیست؟

در دیپلماسی رسمی امور خیلی خشکتر و دست و بال دیپلمات بسیار بسته‌تر است. چراکه در هر لحظه مواضع کشور را بیان می‌کند. اما در دیپلماسی عمومی نوعاً دست و بال فرد بازتر است، امکان تصحیح اشتباه دارد، به لایه‌های واقعی جامعه نزدیک می‌شود و تأثیرگذاری بیشتر بر ایجاد اراده و تصمیم‌سازی است. دیپلماسی عمومی، بال جدانشدنی دیپلماسی رسمی است. در غیر این صورت همه‌چیز به صورت شکلی جلو می‌رود و محتوا به طور اساسی از شکل عقب خواهد افتاد.

[آدرس پیوند وبلاگ اصفهان زیبا:](https://esfahanzibaonline.ir)

آدرس پیوند نوشته: -<https://esfahanzibaonline.ir/76600/%d8%b9%d9%87%d9%88%d9%8b-%d8%b2%d9%87%d9%8a%d9%86%d9%87%d9%88%d9%8a/>

تمامی حقوق براي روزنامه اصفهان زيبا محفوظ مي باشد